

Udviklingsråd (Ændring af reglerne om landzoneadministration og reglerne om planlægning til butikksformål), lovforslag nr. 59, Folketingstidende 2001-02: 1805, 7119, 1267, 7352, 7804, Tillæg A 1774, 1750, Tillæg B 1149, 1621, Tillæg C 662. Herefter skal regionplanerne indeholde retningslinjer for den regionale detailhandelsstruktur, som er defineret i den gældende planlovs § 6 b. Planlægningen for dagligvarebutikker over 3.000 m² og udvalgsvarebutikker over 1.500 m² samt planlægning for bydelscentre og aflastningsområder, der kan rumme mere end 3.000 m² bruttoetageareal til butikksformål er således en regional opgave. I hovedstadsområdet skal Hovedstadens Udviklingsråd yderligere fastsætte regionplanretningslinjer om beliggenheden af de centrale byområder i regionen.

Beliggenheden kan i regionplanerne fastsættes med angivelse af de bymidter eller bydele i regionen, hvor de store butikker kan etableres, men ikke ved en præcis geografisk placering. Retningslinjerne for beliggenheden af de centrale byområder i hovedstadsområdet skal angive den omtrentlige placering af og udstrækning af de centrale byområder. Den mere præcise fastlæggelse af det maksimale bruttoetageareal til butikker i områderne sker i kommuneplanerne.

Med lovændringen i 2002 fik kommunerne hovedansvaret for detailhandelsplanlægningen. Kommunerne har således kompetencen til at fastlægge afgrænsningen af butiksområdet i bymidten – den centrale del af en by – og til at fastsætte rammer for butiksudviklingen her. De nærmere regler for kommune- og lokalplanlægning for arealer til butikksformål fremgår af lovens kapitel 2 b.

Det fremgår af aftalen om strukturreformen, at forudsætningerne for kommunernes planlægning vil blive præciseret med henblik på at fastholde nuværende mål for udviklingen. Med hensyn til detailhandel vil lovforslaget indebære, at den nuværende praksis fastholdes.

Efter lovforslaget skal miljøministeren fastsætte regler for beliggenheden af større butikker og for butiksområder uden for bymidten, svarende til de nuværende regionplanretningslinjer. Det er tilsvarende miljøministeren, der fastsætter regler for beliggenheden af de centrale byområder i hovedstadsområdet. Det forudsættes, at ministeren i den forbindelse redegør for de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² for dagligvarebutikker og 1.500 m² for udvalgsvarebutikker.

Kommunernes planlægning skal ske inden for rammerne af de af miljøministeren fastsatte regler om be-

liggenheden af og de maksimale bruttoetagearealer for dagligvarebutikker over 3.000 m² og udvalgsvarebutikker over 1.500 m² og inden for rammerne af det fastsatte maksimale bruttoetageareal til butikksformål i de enkelte butiksområder uden for den centrale del af en by.

Visse butikksprojekter er omfattet af planlovens regler om vurdering af virkningerne på miljøet, jf. forslaget til § 11 g (lovforslagets § 1, nr. 14). Det gælder detailhandelscentre, der har regional betydning og visse større butikcentre. Med lovforslaget er det som hovedregel kommunerne, der har kompetence til at vedtage retningslinjer i kommuneplanen for VVM-anlæg, herunder butikksprojekter. Også for de VVM-pligtige anlæg gælder, at planlægningen herfor skal ske inden for rammerne af de af miljøministeren fastsatte regler efter § 5 e.

2.4. Hovedstadsområdet

Hovedstadsområdet udgør ét byområde med sammenhængende bolig- og arbejdsmarkeder og fælles regionale friluftsområder og grønne områder på tværs af kommunegrænserne. Det er baggrunden for, at tidligere planlove har indeholdt særlige bestemmelser om planlægningen i hovedstadsområdet, og at regionplanlægningen i hovedstadsområdet ikke kun har omfattet regulering af det åbne land og byarealernes afgrænsning, men også en regulering af byarealernes anvendelse.

Særlige offentlige myndigheder har haft ansvaret for den regionale planlægning i hovedstadsområdet. I perioden 1974 til 1989 havde Hovedstadsrådet ansvaret, og siden 2000 har Hovedstadens Udviklingsråd haft ansvaret. I perioden 1990 til 2000 havde Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amter samt Københavns og Frederiksberg Kommuner ansvaret for den regionale planlægning, men inden for nogle rammer i planloven, som sikrede en koordination mellem de fem regionale enheder.

Hovedstadsområdet rummer en enestående trafikal infrastruktur med international lufthavn, havne, bane- og vejnet samt fast forbindelse til Sverige. Området rummer endvidere en særlig stor koncentration af institutioner og virksomheder, som er afgørende for udvikling af videnssamfundet.

En videreudvikling af hovedstadsområdet som Danmarks hovedstad forudsætter et velfungerende byområde med gode lokaliseringsmuligheder for virksomheder, gode uddannelsesinstitutioner, attraktive boligområder med en høj kvalitet af den kommunale service, gode rekreative muligheder, og et velfunge-